

יעוניים והערות פרשת פינחס תשפ"ד

מאת מוריינו הרב חיים דוב הלו קעללער זצ"ל

למשה שישפטו השופטים ויתלו הנצמדים ולא יספה האף צדיק עם רשות, ומשה צוה כן לשופטים. וכאשר נאפסו כל העדה פתח אהל מועד לעשות דבר משה ועוד הנגף הווה בהם, והנה העוז המשמעוני זהה ויקרב אל אחיו את המדינה למزاد במשה ובשופטים ולעשות כן בפרהטיא, כי נשיא וגדרול היה ורבים עוזרים לו, או כמו שאמרו רבותינו (סנהדרין פב, א) שאמרו לו שבטו אנו נדונין מיתה אתה שותק. והנה התחלו משה והשופטים לבכות, ויעמד פנחס ויפלל ותעצר המגפה. ולאណון אחד מכל העם ביד השופטים, כי השם אמר "ודקהע אותם וישוב חרון אף ה' מישראל", וכבר שב אפו, ולכך לא הזכיר הכתוב ריעשו כן שופטי ישראל" וכו', עכ"ל, ע"ש.

ואכן לפי דברי הרמב"ן מתיישבת הפרשה, אבל מפרש"י הנ"ל ממשעה שלמעשה שפטו השופטים את הנצמדים לבעל פעור והרגם, וא"כ יהא די בזה להшиб חרון אף ה' מישראל ולמה הוצרכו למעשה פינחס וכן נ"ל.

ונראה לבאר שענינו הוא כמו שמצינו בפ' קרח, שלאחר שנענשו בלועי קרח והשרופים, כתוב (יז, ו) וילנו כל עדת בני ישראל ממחרת על משה ועל אהרן לאמר אתם המתמת את עם ה'. ומשום כך כתוב שם (פס' ט – י) וידבר ה' אל משה לאמר. הרמו מתוך העדה הזאת ואכלתם כרגע וגוו', וכ כתוב שם (פס' יא) ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת והולך מהרעה אל העדה וכפר עליהם כי יצא הקצף מ לפני ה' החל הנגף, וע"ש בהמשך הפסוקים שהשתדל משה ואהרן בהצלת כלל ישראל ע"י מעשה קטורתה והmagפה נעצרה.

ועכ"פ מבואר שכחתלוננו העם נגד מה שהעניש משה את השרופים שבudad קרח (והראשונים שם הארכיו בביור הפרשא ע"ש) זה עצמו העלה קטרוג על המתנגדים במשה ובדין שדן נגד עובי עבירה וגרם להם ליענס בмагפה.

עוד"ז נראה לבאר המגפה במעשה זמרי. שהמשפט והrigת העובדים בבעל פעור באמת היה הסיבה להшиб חרון אף ה' מישראל שחיל על ישראל מלחמת

פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי (במדבר כה, יא).

והיינו כמו שכותב סוף פרשה שלפני זה (פס' ז – ח) וירא פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ויקם מתוק העדה ויקח רמח בידו. ויבא אחר איש ישראל אל הקבה וידרך את שניהם את איש ישראל ואת האשה אל קבתה ותעצר המגפה מעל בני ישראל.

הרי מבואר מן הפסוקים שמשמעות פינחס הוא שהעביר חרון אף ה' מישראל וגרם לעצירת המגפה.

ואולם לעיל שם ממשמע מן הפסוקים שישיבה אהרת היתה להшиб חרון אף ה' מישראל. שהרי אחר שכותב (סוף פ' בלק כה, ג) ויצמד ישראל לבעל פעור ויחר אף ה' בישראל, כתוב (פס' ד) ויאמר ה' אל משה קח את כל ראשי העם והוקע אותם לה' נגד המשם וישב חרון אף ה' מישראל, ומיד כתוב (פס' ה) ויאמר משה אל שפטו ישראל הרגו איש אנשיו הנצמדים לבעל פעור – ובפשטות קיימו השופטים את דבר משה. וא"כ צריכים להבין מדוע הוצרכו ישראל למעשה פינחס כדי להшиб חרון אף ה' מהם ולהביא עצירת המגפה.

ואחד אמר שלפי דברי הרמב"ן (פס' ה) אין כאן קושיא. שם הביא דברי רשב"י לפרש מה שכותב "הרגו איש אנשיו" – כל אחד ואחד מדיני ישראל היה הורג שנים, ודיני ישראל שבעה רבוע ושלמות אלפים כדאיתא בסנהדרין (ית, א), עכ"ד. והקשה הרמב"ן זויל: ולא הבינו זיה, שי היו הנצמדים שנדונו רבים מט"ז רבוע, רובע ישראל, וחיללה. ואין דיני נפשות בדיין אחד אלא בסנהדרין של עשרים ושלשה, וудין יהיה מרובין ואין החסרן בחומש הפקדים (פ' פינחס מו, נא) כל כך וכו', עכ"ל (וע"ש בהמשך דבריו מה שהביא מדברי היירושלמי פ' חלק).

ושם פירש הרמב"ן המשך הפרשא, זויל: והנכוון בעניין הפרשא, כי מתחלה נאמר ויצמד ישראל לבעל פעור ויחר אף ה' בישראל, כי יצא הקצף מ לפני ה' החל הנגף. והשם ברחמיו אמר

יעוניים והערות פרשת פינחס תשפ"ד

בבعل פעור, זה היה סיבה חדשה להביא עונש מגפה עליהם ועל ישראל שראו ולא מיהו (ע' ספרוננו), ולזה הוצרכו המעשה הגדול של פינחס שקנא קנאת ה' בזמרי להביא עצירת מגפה זו לישראל.

ומזה מבואר ששתי מגפות היו, א' על ידי מעשה פעור וזה הוושב ע"י שדנו והרגנו את הנכשלים בבבעל פעור, ומגפה שנייה כשבעם זמרי וסיעתו נגד דינו של משה שזה גופא היה סיבה לmagicח הדשה (דומיא דmagicח אחר השופטים שבעדת קרה הניל) והוצרך מעשה קנאותו של פינחס להסביר חרוץ אף ה' מגפה זו.

עיקר מה שנכשלו בבעל פעור. אבל זמרי בא להתנגד בכך שדן משה את החוטאים בבעל פעור, וכמו Dai בسنחדרין (פב, א): ויאמר משה אל שפט ישראל גור – הlk שבטו של שמעון אצל זמרי בן סלוא, אמרו לו: הן דין דיני נפשות, אתה יושב ושוטק (בתמייה), מה עשה, עמד וקייבן עשרים וארבעה אלףישראל, והלך אצל צובי וכו' (ע"ש), תפשה בבלורייה והביאה אצל משה. אמר לו: בן עמרם, זו אסורה או מותרת, ואם תאמר אסורה, בת יתרו מי התירה לך, נחעלמה ממנו הלכה וכו', ע"ש.

ומכיוון שבא זמרי (וסיעתו) לחלוקת ולהטיל דופני וביטול בדיון שדן משה והשופטים נגד הנצדדים